

omfattet af folkeskolelovgivningen. Retskravet vil efter forslaget også omfatte børn, der af en kommune er anbragt i en døgninstitution beliggende uden for kommunen. Dette gælder også, når der er tale om en institution, der er oprettet eller drevet af den anbringende kommune.

Hvis myndighederne finder det nødvendigt, at et anbragt barn skal modtage sin undervisning i sit anbringelsessted - efter forslaget også i en amtlig døgninstitution - vil det indebære, at myndighederne skal følge de almindelige bestemmelser i folkeskoleloven. Således vil det være opholdskommunen eller opholdsamtet, der skal foretage henvisningen af barnet til specialundervisning efter folkeskolelovens regler, herunder eventuelt til undervisning i anbringelsesstedet. I de tilfælde, hvor et barn anbringes uden for egen kommune, skal henvisningen ske i et samarbejde med den anbringende kommunens myndigheder. Jeg henviser her til bemærkningerne til lovforslaget og til mit svar på spørgsmål 1.

For de særlige tilfælde, hvor en døgninstitution er oprettet af en anden amtskommune eller af kommunalbestyrelsen i Københavns og Frederiksberg Kommuner, agter jeg imidlertid at foreslå, at der i lovforslaget indsættes en ny bestemmelse. Efter denne bestemmelse vil undervisningsministeren kunne beslutte, at udgifterne til undervisningen i disse døgninstitutioner ikke kan overstige den gennemsnitlige undervisningsudgift for tilsvarende undervisningstilbud i den amtskommune, der har oprettet institutionen.

Jeg fremsender særskilt forslag til ændringsforslag.

Spørgsmål 8:

Har kommunalbestyrelsen tilstrækkelig kompetence til at meddele den generelle godkendelse af tilbudet?

Svar:

Folkeskoleloven tillægger kommunalbestyrelsen ansvaret for, at alle undervisningspligtige børn og unge, der bor eller opholder sig i kommunen, får en undervisning, der står mål med, hvad der almindeligvis kræves i folkeskolen. Jeg finder derfor, at det bør være samme myndigheder, der meddeler den generelle godkendelse af et socialpædagogisk tilbud til at varetage spe-

cialundervisning efter folkeskolelovgivningens bestemmelser om den almindelige primærkommunale specialundervisning. Hvis et tilbud generelt skal godkendes til at varetage den vidtgående specialundervisning, henlægger lovforslaget tilsvarende ansvaret herfor til amtsrådet i den stedlige amtskommune, idet det er den myndighed, som har ansvaret for den vidtgående specialundervisning af børn, der bor eller opholder sig i amtskommunen.

Spørgsmål 13:

Er det rigtigt, at en intern skole ikke kan benyttes af hjemmeboende børn (dagelever), og hvad er begrundelsen herfor?

Svar:

Det er ikke hensigten med lovforslaget at forhindre, at et anbringelsessted, der har indgået en overenskomst med en kommune eller amtskommune om undervisningstilbudet for de i stedet anbragte børn, tilsvarende kan etablere et dagbehandlingstilbud og derefter indgå en overenskomst med kommunen eller amtskommunen om undervisningen i dagbehandlingstilbudet af hjemmeboende børn.

Spørgsmål 14:

Kan man forestille sig, at en kommune nægter at godkende et konkret undervisningstilbud for derved at forfølge det usaglige mål at kommunen »slipper« for at modtage det pågældende måske meget besværlige barn?

Svar:

Jeg har lagt til grund, at spørgsmålet vedrører konsekvenserne af, at den kommune, hvor anbringelsesstedet er beliggende, ikke ønsker at medvirke til den konkrete henvisning af et barn til undervisning i dets anbringelsessted, og hvor dette skyldes et ønske om at undgå, at børn og unge med visse vanskeligheder henvises til ophold i kommunen.

Jeg kan hertil oplyse, at lovforslaget tilsigter at give kommunerne en mulighed for at opfylde deres undervisningsforpligtelser efter folkeskolelovens bestemmelser ved at henvise børn og unge til specialundervisning i et dagbehandlingstilbud eller et anbringelsessted. En konkret henvisning til undervisning i et anbringelsessted forudsætter, at den kommune, hvor anbringel-